

SOS Racisme
Nørre Allé 7,
2200 Kbh. N.
sos@sosracisme.dk
www.sosracisme.dk

SOS Racisme

Høring over udkast til bekendtgørelse om fysisk forandring af hårde "ghetto"områder, BO0103-00020.

Høringsvar fra SOS Racisme

22. november 2018

Til Trafik-, bygnings- og boligstyrelsen!
info@tbst.dk
cc. kala@tbst.dk

SOS Racisme takker for at have fået lovforslaget sendt til høring.

Generelt:

Vi er grundlæggende imod hele den såkaldte "ghetto" plan, og kan ikke se noget formål i at nedrive beboede familieboliger i udsatte boligområder, for så senere at skulle bygge flere nye og dyrere boliger i andre kvarterer, som måske endda bliver til nye boligområder især for de socialt udsatte familier, hvis boliger, man har revet ned.

I hvert fald har noget sådant tidligere været en start på, at nogle store nybyggede boligområder hurtigt blev til udsatte områder, fx. Tåstrupgård i Tåstrup og Lundtoftegade på Nørrebro, hvor en stor andel af beboerne kom fra byområder, der blev saneret. Samtidig var områderne ved indflytning ikke fuldt fysisk færdige, ofte manglede der et indbydende udemiljø med dagligdags uformelle mødesteder som borde og bænke, legepladser og tørresnore, og fritids- og legemuligheder for voksne og børn i forskellige aldre; og daginstitutionerne kom ofte først ind lidt senere i forløbet. Der manglede dagligvarebutikker i selve boligområdet, og i stedet blev der satset på større butikcentre og supermarkeder uden for området. Der blev sparet på udsmykning og oplevelsesmuligheder i selve boligområdet, og i mange tilfælde har boligerne manglet halvprivate områder, og de åbne arealer har undertiden været for lidt private og for store, og kun været med græs, enkelte træer og pryddplanter. For ikke at genere naboer tæt på, har mange almene boligområder haft forbud mod at holde hund, men denne mulighed for at få kontakt med andre, har også manglet i udemiljøet.

I princippet synes vi, det måske er vigtigere at sætte grænser for størrelsen af nybyggeri både af almene og private udlejningsboliger og af ejerlejlighedskomplekser, at man opdeler sådanne bebyggelser i mindre og mere skærmede områder. Vi synes, det må være en fordel at blande forskellige boligtyper for også at få blandet mere velhavende familier og enlige og fastholde dem imellem de mindre velhavende familier.

Vi synes, det kan være fint nok at omdanne familieboliger nogle steder til andre boformer, fx til kollektiver/bofællesskaber, ungdomsboliger og ældreboliger, og mindre ikke forurenende virksomheder og kontorer, og evt. også nogle til private andelsboligforeninger for at få en mere blandet beboersammensætning. Det skal dog gerne være en gevinst for både beboerne i selve boligområdet og for de nye mennesker, der kommer ind i området.

Vi er på de allerfleste punkter enige med den kritik som BL, Boligselskabernes Landsorganisation – Danmarks Almene Boliger, gav udtryk for i deres høringssvar på L 38, og vi skal beklage vi ikke fik loven til høring, den gang udkastet kom i høring, og at vi ikke selv fik øje på den, da den var i høring. Især om:

Unødvendige nedrivninger af gode almene boliger med baggrund i, at der er lidt for mange dømte eller lidt for mange uden for arbejdsmarkedet, eller at andelen af familieboliger er over 40 % i store almene bebyggelser.

Musefælde-princippet gør, at et boligområde for evigt vil være stemplet og skal tvinges til at diskriminere mod udsatte personer.

Der er ikke fundet muligheder for genhusning af de beboere, der i givet skal flytte fra deres gode bolig i kommunerne.

Genhusning vil være meget dyrt og flytningen en stor belastning for familien.

Der risikerer at blive mange flere hjemløse; netop som Danmark har vist sig at få flere, fremfor færre hjemløse, p.g.a. manglende billige boliger.

Det vil blive urimeligt svært for folk uden for arbejdsmarkedet og tilflyttere til kommunerne med udsatte boligområder at få en god bolig.

En del af Landsbyggefondens midler vil gå til nedrivning fremfor til dens formål med vedligeholdelse af boliger.

Det er ikke sikkert, at fortætning med ejerlejlighedsbyggeri vil tilføre boligområdet noget positivt, udover at statistikken måske vil vise, en større andel med en rimelig indkomst.

Hvis der kommer en ny økonomisk krise i forbindelse med de stadigt stigende priser på nybyggeri, risikerer man at nye ejerlejlighedsbebyggelser – især i mindre attraktive områder, som "ghetto"-begrebet jo har stigmatiseret områderne som – vil stå tomme, og bygherrerne evt. gå konkurs.

Vi er også enige med Danmarks Lejerforeninger i deres høringssvar om terminologien, især mener vi, at alle nedsættende ord som "ghetto" "huller" og "sorte huller" og parallelsamfund, som egentlig ikke er nedsættende, men blot anvendt i en forkert betydning af ordet, bør udelades af samtlige lovtekster, og at politikerne bør undgå at bruge disse ord. I det samtidigt indsendte høringssvar om ændring af udlejningsbestemmelserne i almene boliger i visse områder, har vi udførligt forklaret hvorfor, så det skal vi ikke bruge linjer på at gentage her. Ligeledes deles vores synspunkt om at undgå brugen af ordet "ghetto" af flere af de øvrige høringsspartnere.

Sidst men ikke mindst er den økonomiske ramme for boligsociale indsatser nedsat med 40%. Dette giver slet ikke mening.

M.h.t. ændringsforslagene synes vi, at det mest forkerte og groteske er, at områdets minister kan give påbud om afvikling af boligområdet, når:

§ 18

- 1) *boligorganisationen ikke rettidigt har indsendt en udviklingsplan, jf. § 7, stk. 3,*
- 2) *ministeren ikke kan godkende udviklingsplanen, eller*
- 3) *udviklingsplanen ikke gennemføres.*

SOS Racisme er positivt stemt over for § 3 med dispensationsmuligheder fra nedrivninger, men mener grundlæggende, at nedrivninger bør udelukkes som redskab.

Vi er også rystede over, at der ikke foreligger nogen saglige begrundelser for de meget voldsomme og konfliktskabende lovforslag

For SOS Racisme,
Anne Nielsen, Næsteformand